

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2015/1973,**8. juuli 2015,****millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 514/2014 erisätetega, mis käsitlevad eeskirjade eiramisest teatamist seoses Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondiga ning politseikoostöö, kuritegevuse tõkestamise ja selle vastu võitlemise ning kriisiohje rahastamisvahendiga**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrust (EL) nr 514/2014, millega sätestatakse Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondi ning politseikoostöö, kuritegevuse tõkestamise ja selle vastu võitlemise ning kriisiohje rahastamisvahendi suhtes kohaldatavad üldsätted, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 5 lõiget 5,

ning arvestades järgmist:

- (1) Käesoleva määruse eesmärk on määrata kindlaks, millistest eeskirjade eiramise juhtumitest peaksid liikmesriigid komisjonile teatama. Selleks et komisjon saaks täita oma ülesandeid, mis on seotud liidu finantshuvide kaitsmisega, ning eelkõige selleks, et võimaldada komisjonil teha riskianalüüsi, tuleks samuti kindlaks määrata komisjonile esitatavad andmed.
- (2) Liidu finantshuvid peaksid olema kaitstud samal viisil, sõltumata fondist, mida kasutatakse teatavate eesmärkide saavutamiseks. Selleks on määrusega (EL) nr 514/2014 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustega (EL) nr 1303/2013, ⁽²⁾ (EL) nr 1306/2013 ⁽³⁾ ja (EL) nr 223/2014 ⁽⁴⁾ antud komisjonile õigus võtta vastu eeskirjade eiramisest teatamist käsitlevad eeskirjad. Selleks, et tagada samade eeskirjade kohaldamine kõigi kõnealuste määrustega reguleeritud fondide suhtes, on oluline näha käesolevas määruses ette samasuguseid sätteid, nagu on sätestatud komisjoni delegeeritud määrustes (EL) 2015/1970, ⁽⁵⁾ (EL) 2015/1971 ⁽⁶⁾ ja (EL) 2015/1972 ⁽⁷⁾.
- (3) Käesoleva määruse tähenduses kasutatav mõiste „eeskirjade eiramine” peaks olema nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 ⁽⁸⁾ artikli 1 lõikes 2 sätestatud määratlus. Nimetatud mõiste raames peaks mõiste „ettevõtja” tähendama füüsilist või juriidilist isikut või muud üksust, kes osaleb fondist saadava toetuse rakendamisel, välja arvatud riigivõimu teostav liikmesriik.

⁽¹⁾ ELT L 150, 20.5.2014, lk 112.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1303/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1306/2013, 17. detsember 2013, ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 223/2014, 11. märts 2014, mis käsitleb Euroopa abifondi enim puudustkannatavate isikute jaoks (ELT L 72, 12.3.2014, lk 1).

⁽⁵⁾ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/1970, 8. juuli 2015, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1303/2013 erisätetega, mis käsitlevad eeskirjade eiramisest teatamist seoses Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondiga (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1).

⁽⁶⁾ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/1971, 8. juuli 2015, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 erisätetega, mis käsitlevad eeskirjade eiramisest teatamist seoses Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondiga, ning millega tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 1848/2006 (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 6).

⁽⁷⁾ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/1972, 8. juuli 2015, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 223/2014 erisätetega, mis käsitlevad eeskirjade eiramisest teatamist seoses enim puudust kannatavate isikute abistamiseks loodud Euroopa abifondiga (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 11).

⁽⁸⁾ Nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95, 18. detsember 1995, Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1).

- (4) Selleks et saavutada aruandlusnõuete ühtne kohaldamine kõigis liikmesriikides, on vaja määratleda mõiste „pettusekahtlus”, võttes arvesse pettuse määratlust, mis on esitatud Euroopa Liidu lepingu artikli K.3 alusel koostatud Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsioonis, ⁽¹⁾ ning määratleda mõiste „esmakordne halduslik või kohtulik tuvastamine”.
- (5) Määrustes (EL) nr 1303/2013 ja (EL) nr 223/2014 on määratud kindlaks künnis, millest väiksema summa korral ei ole vaja komisjonile eeskirjade eiramisest teatada, ja juhtumid, millest ei ole tarvis teatada. Selleks et lihtsustada ja ühtlustada õigusaktide sätteid ning tasakaalustada omavahel liikmesriikide halduskoormust ja ühist huvi koguda liidu pettustevastase võitluse raames tehtava analüüsi jaoks korrektseid andmeid, on vaja eeskirjade eiramisest teatamisel vastavalt määrustele (EL) nr 1306/2013 ja (EL) nr 514/2014 kohaldada sama künnist ja samu erandeid.
- (6) Teatamise järjepidevuse tagamiseks on vaja kehtestada kriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks, millal on tarvis eeskirjade eiramisest esialgselt teatada ja milliseid andmeid tuleb sellistes esialgsetes aruannetes esitada.
- (7) Komisjonile edastatud andmete korrektsuse tagamiseks on tarvis esitada järelaruandeid. Seetõttu peaksid liikmesriigid esitama komisjonile ajakohast teavet iga kord, kui toimub märkimisväärne edasimineku haldus- või kohtumenetluses või esialgse aruandega seotud menetluses.
- (8) Võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ ⁽²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 45/2001, ⁽³⁾ peaksid komisjon ja liikmesriigid takistama käesoleva määruse alusel esitatud teabega seotud isikuandmete loata avalikustamist ja neile loata juurdepääsu. Lisaks peaks käesolev määrus täpsustama, millisel eesmärgil võivad komisjon ja liikmesriigid selliseid andmeid töödelda.
- (9) Määrus (EL) nr 514/2014 ja seega ka käesolev määrus on Ühendkuningriigi ja Iirimaa suhtes siduvad.
- (10) Määrus (EL) nr 514/2014 ega käesolev määrus ei ole Taani suhtes siduvad.
- (11) Kuna asjaomastest fondidest on makseid juba tehtud ja eeskirju on võidud eirata, tuleks käesolevat määrust hakata viivitamata kohaldama. Seepärast peaks käesolev määrus jõustuma järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas määruses määratakse kindlaks, millistest eeskirjade eiramistest peavad liikmesriigid komisjonile teatama ja milliseid andmeid peavad nad sellisel juhul esitama.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „pettusekahtlus” – eeskirjade eiramine, mis annab alust riiklikul tasandil haldus- või kohtumenetluse algatamiseks, et teha kindlaks, kas tegemist on tahtliku tegevusega, ning eelkõige, kas tegemist on Euroopa Liidu lepingu artikli K.3 alusel koostatud Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsiooni artikli 1 lõike 1 punktis a määratletud pettusega;

⁽¹⁾ EÜT C 316, 27.11.1995, lk 49.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/46/EÜ, 24. oktoober 1995, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 45/2001, 18. detsember 2000, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

- b) „esmakordne halduslik või kohtulik tuvastamine” – pädeva haldus- või kohtuasutuse esimene kirjalik hinnang, milles konkreetsete faktide põhjal järeldatakse, et eeskirju on eiratud, ilma et see piiraks võimalust seda järeldust hiljem läbi vaadata või see haldus- või kohtumenetluse käigus tagasi võtta.

Artikkel 3

Esialgse aruande esitamine

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile eeskirjade eiramistest:
 - a) mis hõlmavad üle 10 000 euro fondide toetussummast;
 - b) mis on halduslikult või kohtulikult esmakordselt tuvastatud.
2. Esialgses aruandes esitavad liikmesriigid järgmise teabe:
 - a) riikliku programmi nimetus ja ühtse tunnuskoodi number ning projekti viitenumber;
 - b) juhtumiga seotud füüsiliste ja juriidiliste isikute või mõlema või muude osalevate subjektide andmed ja nende roll eeskirjade eiramises, välja arvatud juhul, kui need andmed ei ole eiramise laadi tõttu eeskirjade eiramise vastu võitlemisel olulised;
 - c) projekti elluviimise piirkond või ala, mis märgitakse, kasutades asjakohast teavet, näiteks NUTSi tasandit;
 - d) säte või sätted, mida on rikutud;
 - e) eeskirjade eiramise võimalusele viitava esmakordse teabe saamise kuupäev ja allikas;
 - f) eeskirjade eiramise toimepanemise viisid;
 - g) vajaduse korral see, kas eiramine annab alust pettusekahtluseks;
 - h) eeskirjade eiramise avastamise viis;
 - i) vajaduse korral asjaga seotud liikmesriigid ja kolmandad riigid;
 - j) ajavahemik või kuupäev, millal eeskirjade eiramine toimus;
 - k) eeskirjade eiramise esmakordse haldusliku või kohtuliku tuvastamise kuupäev;
 - l) projekti kulude kogusumma väljendatuna liidu, riigi ja erasektori rahalises panuses;
 - m) eeskirjade eiramisest mõjutatud summa väljendatuna liidu ja riigi rahalises panuses;
 - n) pettusekahtluse korral ja juhul, kui toetusesaajale ei ole avaliku sektori toetust makstud, summa, mis oleks valesti makstud, kui eeskirjade eiramist ei oleks avastatud, väljendatuna liidu ja riigi rahalises panuses;
 - o) eeskirjade eiramisega seotud kulude olemus;
 - p) vajaduse korral teave maksete lõpetamise ja makstud summade tagasinõudmise võimaluse kohta.

3. Erandina lõikest 1 ei teata liikmesriigid komisjonile eeskirjade eiramisest järgmistel juhtudel:
- kui eeskirjade eiramine seisneb ainult selles, et projekti ei viida täielikult või osaliselt läbi toetusesaaja pankroti tõttu;
 - kui toetusesaaja teatab eeskirjade eiramisest vabatahtlikult vastutavale asutusele või auditeerimisasutusele enne, kui need on selle avastanud, sõltumata sellest, kas see toimub enne või pärast avaliku sektori toetuse väljamaksmist;
 - kui vastutav asutus või auditeerimisasutus avastab ja kõrvaldab eeskirjade eiramise enne, kui asjaomased kulud kantakse komisjonile esitatavasse kuluaruandesse.

Kõigil muudel juhtudel, eelkõige enne pankrotti aset leidvatel juhtudel või kahtlustatavate pettuste korral, teatatakse avastatud eeskirjade eiramisest ning sellega seotud ärahoidmis- ja kõrvaldamismeetmetest komisjonile.

4. Kui riigi õigusaktides on sätestatud uurimise konfidentsiaalsuse nõue, peab teabe edastamiseks olema pädeva kohtu või muu organi luba, mis antakse kooskõlas riigis kehtivate eeskirjadega.

Artikkel 4

Järelaruannete esitamine

- Juhul kui osa artikli 3 lõikes 2 osutatud teabest, eelkõige teave eeskirjade eiramise viisi ja selle avastamise viisi kohta, ei ole kättesaadav või kui seda tuleb parandada, esitavad liikmesriigid puuduva või parandatud teabe komisjonile eeskirjade eiramist käsitlevates järelaruannetes.
- Liikmesriigid teatavad komisjonile iga sellise menetluse või protsessi alustamisest, lõpetamisest või sellest loobumisest, mille eesmärk on võtta seoses teatatud eeskirjade eiramisega haldusmeetmeid või kehtestada haldus- või kriminaalkaristusi, ning selliste menetluste või protsesside tulemustest. Kui eeskirjade eiramise eest on määratud karistus, peavad liikmesriigid teatama:
 - kas tegemist on haldus- või kriminaalkaristusega;
 - kas karistus määrati liidu või siseriiklike eeskirjade eiramise eest, ja karistuse üksikasjad;
 - kas on tuvastatud pettus.
- Komisjoni kirjalikul nõudmisel peavad liikmesriigid esitama teabe konkreetse eeskirjade eiramise või mitme omavahel seotud eeskirjade eiramise kohta.

Artikkel 5

Teabe kasutamine ja töötlemine

- Komisjon võib riskianalüüsi tegemiseks kasutada mis tahes teavet, mille liikmesriigid talle kooskõlas käesoleva määrusega edastavad, ja sobivaid infotehnoloogiavahendeid, ning võib saadud teabe põhjal koostada aruandeid ja töötada välja süsteeme riskide tõhusamaks väljaselgitamiseks.
- Käesoleva määruse alusel esitatud teavet käsitatakse ametisaladusena ning seda kaitstakse samal viisil nagu muud samalaadset teavet teabe esitanud liikmesriigi õigusaktidega ja liidu institutsioonide suhtes kohaldatavate vastavate sätetega. Liikmesriigid ja komisjon rakendavad vajalikke ettevaatusabinõusid, et tagada sellise teabe konfidentsiaalsus.

3. Lõikes 2 osutatud teavet võib edastada ainult isikutele, kelle ametiülesanded liikmesriigis või liidu institutsioonides nõuavad juurdepääsu nimetatud teabele, välja arvatud juhul, kui teabe esitanud liikmesriik on andnud teabe laiemaks avaldamiseks sõnaselge nõusoleku.
4. Lõikes 2 osutatud teavet ei või kasutada muul eesmärgil kui liidu finantshuvide kaitseks, välja arvatud juhul, kui teabe esitanud ametiasutused on andnud selleks oma sõnaselge nõusoleku.

Artikkel 6

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 8. juuli 2015

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER
